

نامه‌های رسیده

اشاره: همه روزه پیام‌های فراوان از انبوهی از خوانندگان ماهنامه‌ی حافظ با تلفن و فاکس و نامه و پست الکترونیک به ما می‌رسد. شرمندیم که به دلیل کثرت نامه‌های رسیده، اعلام وصول نامه‌ها و پاسخ‌گویی به آن‌ها مقدورمان نیست. اما به شما اطمینان می‌دهیم که همه‌ی این نامه‌ها را می‌خوانیم و به نوبت قسمت‌هایی از نامه‌های خوانندگان فرهنگمند خود را که حاوی پیامی خواندنی باشد در این بخش چاپ می‌کنیم.

حجت حیدری

✉ خسته‌نباشید که حاصل فکر و زبان و دست شما، واحه‌یی ست بر این شوره‌زار معرفت و اندیشه. خیلی وقت پیش قرار بود برایتان این مطلب را بفرستم. اما دسترسی‌ام به سگ ولگرد نبود تا چند روز پیش و این که کی فرصتی شود آن را به دست پست برسانم؟... فاصله‌ی خواندن، نوشتن و فرستادن نشانه‌یی ست از کسالت ارواح ما یا من، گذر بیرحمانه‌ی ثانیه‌های زوال و کرختی انگشتان جوهری

ایرج کیا - کرمانشاه

حافظ: ویژه‌نامه‌ی ادبیات داستانی که عکس صادق هدایت هم بر روی جلد مجله بود، در آبان ۸۴ به چاپ رسید. مقاله‌ی شما سر فرصت در شورای سردبیری مطرح خواهد شد.

✉ انتشار منظم **ماهنامه‌ی حافظ** ثابت کرد که ایران زمین هیچ‌گاه از حجت خالی نیست. شما و نوادری مثل شما بزرگان واقعی این مملکت‌اید، زیرا شخصیت به مقام و منصب نیست.

فروغی در شهریور ۱۳۲۰ از خانه‌نشینی و معزولی برای نجات ایران کفش و کلاه کرد و تمامیت ایران را حفظ کرد. دهخدا‌ی خانه‌نشین هم در ۲۵ مرداد ۱۳۳۲، ریاست شورای سلطنت و نامزدی ریاست‌جمهوری را پذیرفت. برای ائتلاف ملی و تقویت هویت ملی مانند خورشید بر این سرزمین اهورایی می‌تایید. **حافظ** شما؛ حافظ فرهنگ ملی و شرف نیاکانی ماست.

محمد رضا علیپور - تهران

✉ در مورد مقاله‌ی شما با عنوان «راشد آمیزه‌یی از وعظ و سیاست در عصر پهلوی» در شماره‌ی ۲۰، با تماس از نزدیک با آن روانشاد به اطلاعاتان می‌رسانم که ایشان اصلاً به دلایلی که عریضه‌نگار شدم سخنران «مذهبی» بود نه «سیاسی». این حقیقت را در شماره‌ی ۲۲ (دی ۸۴) آقای سیدحسام‌الدین جزایری هم تأیید نموده‌اند.

رحیم ترابی نژاد - تهران

✉ در صفحه‌ی ۷۹ شماره‌ی ۱۷ مرداد ۸۴ آن نشریه‌ی وزین مربوط به تیتراژ (برخورد آرا و اندیشه‌ها) مطلبی با سوتیتراژ (با سانسور شما مخالفم) درج گردیده است، آیا فرد ارسال‌کننده‌ی نوشتار یاد شده متوجه در دسرهایی که براساس درج یک کلمه یا جمله‌یی کوتاه مخالف شئون و مقررات حاکم جهت مدیر مسؤلی آن نشریه، حادث می‌شود، نمی‌باشد؟ در این نگارش مفاد سطور ۲۵ - ۲۲ همان صفحه اشعار می‌دارد که بدون سانسور مقصود (ویرایش) می‌باشد دغدغه‌ها و شکایت‌های مردم را در ماهنامه درج نمایند. با این توصیف اگر مورد یا مواردی مورد مواخذه قرار گیرد آیا فرد ارسال‌کننده‌ی آن نوشتار، می‌تواند به‌طور حرفه‌یی (تخصص در حرفه‌ی مطبوعات) در مراجع صالحه نگارش خود را توجیه نمود و رفع شبهه از مدیر محترم مسؤلی نشریه بنماید که چنین موقعیتی میسر نمی‌باشد چون مدیر مسؤلی موظف به پاسخگویی می‌باشد.

در سطور ۳۴ - ۳۰ همان صفحه مندرج است که (ما به شما می‌گوییم روشنفکر بی‌تفاوت) که در ارتباط با اعتیاد به مواد مخدر و بیکاری و افسردگی می‌باشد و در ادامه آمده است که) و باز هم مدعی هستید که میهن‌پرست و ملی و خادم ایران هستید). در ستون دوم همان صفحه، سه سطر آخر درج گردیده است که: «اگر شهریار، رضاشاه را وصف کرده است گناه آن گردن خودش، شما نباید پهلوی را با «...» جایگزین کنید». آیا در هنگام مواخذه و تنظیم برگ بازجویی و صورت‌جلسه جهت درج یک مقاله یا یادداشت اهانت‌آمیز شهریار شاعر پاسخگو خواهد بود که مدت‌هاست مدفون است. با این حال باز هم

مسؤولیت مدیریت محترم مسؤلی نشریه در درج مندرجات آن مبرهن می‌باشد و اگر از لحاظ اداره‌ی کل مطبوعات داخلی وزارت ارشاد ایرادی بر آن متصور گردد، پاسخگویی آن اداره کل و مقامات صالحه‌ی قضایی خواهد بود. اسائه‌ی ادب به‌ساحت آن استاد فرزانه و دانشمند عالی‌مقام ناشی از عدم شناخت خاندان معظم امین می‌باشد، حضرت عالی را به‌عنوان مدیر مسؤلی نشریه می‌شناسند، در حالی که آن نازنین در حکم حکیم و ارشاد‌کننده‌ی احاد جامعه مانند ابوی مکرّم طاب ثراه می‌باشید.

بیژن فهیمی - تهران

حافظ، نه حافظه

پرچم از جمع برانداخته‌یی یعنی چه بیبرق از تفرقه افراخته‌یی یعنی چه صف صاحب سخنان در سر بازار غزل سر به زیر از سخن انداخته‌یی یعنی چه کلک شاعر شود از ساخته‌ی طبع روان طبع از کلک روان ساخته‌یی یعنی چه گرد هر اسب غزل رانده در اقلیم سخن چون غزال اسب غزل تاخته‌یی یعنی چه «سخنتم رمز دهان گفت و کمر سرّ میان» دست بر موی خمان یاخته‌یی یعنی چه سرّ سودای تو دارند «گلندام» و «امین» «از میان تیغ به ما آخته‌یی یعنی چه بُردی از شیوه‌ی رندی دل ما را هی‌هی... غیر ما بر همه دل باخته‌یی یعنی چه گرچه مجموعه‌ی اشعار تو آراسته‌اند حیف تنها تو نپرداخته‌یی یعنی چه «حافظی» کو که تو در حافظه داری «فردین» و حافظه نشناخته‌یی یعنی چه اورمیه - محمد فردین

محدودیت در اقتراح

پاسخ‌های خانم شهریاری و آقایان حقیقی، نیک‌روش و آیدین‌لو به اقتراح ماهنامه، خیلی مفصل است. چون قبلاً محدودیتی اعلام نشده بود، ناچار همه‌ی ابیات را چاپ کردیم. از این ماه به بعد حدّ اکثر ابیات هر پاسخ را چهارده بیت (۲۸ سطر برای شعر نو) تعیین می‌کنیم تا نوبت به شاعران بیش‌تری برسد.